

רע"פ 7906/19 - אברהם אדרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7906/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אברהם אדרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 1493-01-19 ובעפ"ג 7672-01-19 מיום 29.10.2019, שניתנה על ידי כב' השופטים א' סטולר, ש' בורנשטיין ו-מ' ברק-נבו

בשם המבקש: עו"ד עידן שני

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיא א' סטולר, והשופטים ש' בורנשטיין ו-מ' ברק-נבו) בעפ"ג 1493-01-19 מיום 29.10.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש ונתקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט ה' אבו שחאדה) בת"פ 17334-01-17 מיום 21.11.2018.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של סיוע לגידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת

הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה וסעיף 31 לחוק; וסיוע להחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודה וסעיף 31 לחוק.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 1.4.2016, המבקש, שני נאשמים נוספים (להלן: כהן ואיבגי) ומעורבים אחרים, קשרו קשר שמטרתו הקמת מעבדה לגידול סם מסוכן (להלן: המעבדה).

במסגרת הקשר ולשם קידומו "חתם אחר בסיוע המבקש" על חוזה לשכירת "האנגר" בן שתי קומות במושב צפריה.

בהמשך לכך ובמועד שאינו ידוע, החל מיום 2.2.2016 ועד ליום 29.12.2016, הקימו אחרים בהאנגר, בסיועו של המבקש, מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס.

ביום 29.12.2016 פשטה המשטרה על האנגר בעקבות צו חיפוש, ומצאה בו 1,494 שתילי סם וסם בתפזורת מסוג קנבוס, במשקל כולל של 17.4 ק"ג.

3. בגזר דינו מיום 5.2.2018 קבע בית משפט השלום כי מידת הנזק הטמון במעשי המבקש גבוהה לנוכח הכמות הגדולה של הסם, וכך גם מידת אשמתושכן היה "בעל תפקיד חשוב" בהליך הקמת המעבדה לפרק זמן ממושך. על כן, נקבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית המשפט לטובת המבקש את הודאתו והיחסכון בזמן שיפוטי; היותו נשוי ואב לילדים והשלכות המאסר על בני ביתו; וטענתו ל"אכיפה בררנית" לנוכח אי-העמדה לדין של מעורב אחר באותו עניין.

מנגד, נשקלו לחובת המבקש עברו הפלילי המכביד (הכולל 11 הרשעות קודמות, בהן עבירת סמים, ובגין ריצה עונש מאסר בפועל), ותסקיר המבחן השלילי שהוגש בעניינו, בגדרו המליץ שירות המבחן להשית עליו ענישה מרתיעה.

בסופו של דבר, הושתו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, ו-8 חודשי מאסר על-תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה מסוג פשע לפי הפקודה, לצד ענישה נלווית.

4. בפסק דינו מיום 29.10.2019 דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקש על חומרת העונש שהושת עליו, וקיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש, תוך שקבע כי גזר הדין "סוטה במובהק לקולא מהענישה הראויה".

בהקשר זה נקבע, כי פעילותן של מעבדות לגידול סמים הפכה ל"מכת מדינה" בעלת פוטנציאל נזק רב, וכי חלקו של המבקש בהקמת המעבדה במקרה דנן היה מהותי ובעל משקל, ולא שולי כטענתו.

עוד נקבע, כי בית משפט השלום אמנם העניק משקל לא מבוטל לכמות הסם שנתפסה, אך ראוי היה להביא בחשבון גם את גודל המעבדה וכמות שתילי הסם שנמצאו, אשר בגינם הופך המקרה דנן ל"בעל חומרה יוצאת דופן".

על כן, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו של המבקש ל-18 חודשי מאסר בפועל, תחת 12 חודשי המאסר שהושתו עליו בבית משפט השלום.

5. המבקש הגיש לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו.

בבקשה נטען, כי בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש יתר על המידה מפני ש"טעה לחשוב" שהיה לו חלק במסכת אירועים נוספת בגינה הורשעו כהן ואיבגי בפסק דינו של בית משפט השלום; ומפני שעונשו כמסייע נגזר באופן שגוי מתוך העונש הכולל שהושת על כהן כמבצע עיקריגם במסכת אירועים נוספת זו.

עוד נטען, כי בית המשפט המחוזי "התעלם כליל" מטענת המבקש לאכיפה בררנית ולא נתן לה כל משקל.

משכך, סבור המבקש כי נעשה לו עיוות דין "קיצוני" המצדיק מתן רשות ערעור לבית משפט זה.

6. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינה הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לעיוות דין מהותי או אי-צדק קיצוני שנגרם לו.

בפרט, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו: [נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019)]).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים אלו.

7. טענות המבקש ממוקדות באופן גזירת עונשו בהשוואה למעורבים אחרים באותו עניין, וממילא אינן מעוררות סוגיה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

8. כמו כן, לא שוכנעתי כי מתעורר במקרה דנן חשש לעיוות דין או לאי-צדק.

עיון בפסקי הדין של ערכאות קודמות מלמד כי הבחינו היטב במסכת העובדתית המיוחדת לעורר, ובחלקו היחסילעומתכהן ואבגישוהורשעו בעניינוגם בעניין אחר; וכן כי עונשו של המבקש נקבע בין היתר בשלם לב לעונש שהושת על כהן, אך הוגדר לגביו מתחם ענישה נפרד תוך התחשבות בנסיבות עניינו הספציפי.

זאת ועוד, בניגוד לטענת המערער, בית המשפט המחוזי נדרש במפורש לטענתו בעניין "אכיפה בררנית", אלא שסבר בדומה לבית משפט השלום כי אף שיש להתחשב בטענה זו לטובת המבקש – אין להפריז במשקל המיוחד לה, בין היתר לנוכח השיקולים לחובתו ובהם עברו הפלילי המכביד והתסקיר השלילי שהוגש בעניינו.

9. למעלה מן הצורך, ואף **לגופו של עניין**, איני סבור כי העונש שהושת על המבקש חמור כלל ועיקר.

בית משפט זה שב והדגיש את החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות שעניינן הפצת סמים מסוכנים, וקרא להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, המביאה בחשבון בין היתר את כמות הסם ואת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות (וראו למשל: רע"פ 5494/19 רנדנ' מדינת ישראל (22.8.2019)).

במקרה דנן נטל המבקש חלק פעיל בהקמת מעבדה לגידול סם מסוכן, אשר מתיאורי ערכאות קודמות עולה כי היא "מעבדת ענק", בגודל ובתוצר, מעין "מפעל" או "משתלה" המלאים בשתילים ותפוזרת של סם מסוכן, ומכך גם ניתן להסיק אודות הנזק הרב שהיה עלול להיגרם מפעילות המעבדה והפצת תוצריה לציבור.

בנסיבות אלה, מתחדד הצורך בנקיטת יד קשה כלפי מי שהיו מעורבים בהקמת המעבדה במקרה דנן, ובכלל זה המבקש, ואין כל הצדקה בדיון – אשר לא נדונה ונשקלה כדבעי על ידי ערכאות קודמות – להוסיף ולהקל עמו.

10. אשר על כן, נדחת הבקשה למתן רשות ערעור.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, ה' בכסלו התש"ף (3.12.2019).

ש ו פ ט